

अपीच्यंसुंदरं दर्शनं यस्य सः अच्युतस्येव वेषो भूषणानि च यस्य सः कोऽयं कुतो वा कस्य चेति वदंत्यस्तं परिवव्रुः ॥ २ ॥ ३ ॥ पार्षदं सेवकम् ॥ ४ ॥
पित्रोः प्रियचिकीर्षयेत्यत्र हेतुः स्नेहानुबंध इति ॥ ५ ॥ अन्यथा गोव्रजेतस्येत्यत्र हेतुः अन्येष्विति अर्थकृता कार्यनिमित्ता विडंबनमनुकरणमात्रम्
न तु तात्विकी मैत्री पुंभिरिति दृष्टांतः ॥ ६ ॥ अस्यैवान्यार्थनिदर्शनैः प्रपञ्चः निःस्वमित्यादिना दत्तादक्षिणायेन तं याज्यम् ॥ ७ ॥ पक्षिणः विगतफलं

शुचिस्मिताः कोऽयमपीच्यदर्शनः कुतश्च कस्याच्युतवेषभूषणः ॥ इति स्म सर्वाः परिवव्रुरुत्सुकास्तमुत्तमश्लो
कपदांबुजाश्रयम् २ ॥ तं प्रश्रयेणावनताः सुसल्लतंसव्रीडहासेक्षणसूनुतादिभिः ॥ रहस्यपृच्छन्नुपविष्टमास
ने विज्ञाय संदेशहरं रमापतेः ॥ ३ ॥ जानीमस्त्वां यदुपतेः पार्षदं समुपागतम् ॥ भर्त्रे ह प्रेषितः पित्रोर्भवान् प्रिय
चिकीर्षया ॥ ४ ॥ अन्यथा गोव्रजेतस्य स्मरणीयं न च क्षमहे ॥ स्नेहानुबंधो बंधूनां मुनेरपि सुदुस्त्यजः ॥ ५ ॥
अन्येष्वर्थकृता मैत्रीयावदर्थविडंबनम् ॥ पुंभिः स्त्रीषुकृता यद्वत्सुमनस्स्ववषट्पदैः ॥ ६ ॥ निःस्वत्यजं तिग
णिका अकल्पं नृपतिं प्रजाः ॥ अधीतविद्या आचार्यमृत्विजो दत्तदक्षिणम् ॥ ७ ॥ खगावीतफलं वृक्षं भुक्त्वा
चातिथयोगृहम् ॥ दग्धं मृगास्तथाऽरण्यं जारो भुक्त्वा रतां स्त्रियम् ॥ ८ ॥ इति गोप्यो हि गोविंदे गतवाक्कायमा
नसाः ॥ कृष्णदूते व्रजं याते उद्धवेत्यक्तलौकिकाः ॥ ९ ॥ गायंत्यः प्रियकर्माणि रुदंत्यश्च गतह्रियः ॥ तस्य संस्मृ
त्यसंस्मृत्ययानि कैशोरबाल्ययोः ॥ १० ॥ काचिन्मधुकरं दृष्ट्वा ध्यायंती कृष्णसंगमम् ॥ प्रियप्रस्थापितं दूतं
कल्पयित्वेदमब्रवीत् ॥ ११ ॥

वृक्षम् रतामनुरक्तामृतपामित्यर्थः ॥ ८ ॥ त्यक्तलौकिकाः त्यक्तलोकव्यवहाराः ॥ ९ ॥ प्रिय
स्य कर्माणि गायंत्यः तथा तस्य बाल्यकैशोरयोर्यानि कर्माणि तानि संस्मृत्य संस्मृत्य गतह्रियः सत्त्वरुदंत्यश्च तमपृच्छन्निति पूर्वक्रियैव संबंधः ॥ १० ॥
प्रियेण श्रीकृष्णेन मां प्रसादयितुं प्रस्थापितोऽयं दूत इति कल्पयित्वाऽब्रवीत् यद्वा तस्मिन् नप्युद्धवे प्रियप्रस्थापितं दूतमिति दूतदृष्टिं कृत्वा मधुकरापदेशेन
उद्धवमेवाब्रवीदित्यर्थः ॥ ११ ॥